

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมาย เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๒ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบ อันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงานประกันสังคมหรือ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความ จำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกิน สองหมื่นบาท

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ตาม ข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัด ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท
- (๒) ค่าใช้จ่ายทางอาชีพบำบัด ครั้งละไม่เกินห้าสิบบาท
- (๓) ค่าอวัยวะเทียม หน่วยละไม่เกินอัตราที่ทางราชการกำหนด
- (๔) ค่ากายอุปกรณ์เสริม หน่วยละไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นที่จะต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนอวัยวะเทียม หรือกายอุปกรณ์เสริม ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพตามข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) งานฝึกเตรียมเข้าทำงาน ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	สี่พันแปดร้อยบาท
ข. งานโลหะ	สามพันสองร้อยบาท
ค. งานไม้เฟอร์นิเจอร์ แกะสลัก ช่างสี	แปดพันบาท
ง. งานประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า	สามพันสองร้อยบาท
จ. งานสำนักงาน	สามพันบาท
ฉ. งานสิ่งประดิษฐ์	ห้าพันบาท
ช. งานซ่อมรถจักรยาน	สามพันสองร้อยบาท
- (๒) งานฝึกอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	เจ็ดพันสามร้อยบาท
ข. งานโลหะแผ่นและสีโลหะ	หกพันห้าร้อยบาท
ค. งานเชื่อมโลหะ	เจ็ดพันแปดร้อยบาท
ง. งานเชื่อมมิก	สี่พันหกร้อยยี่สิบบาท
จ. งานไม้เฟอร์นิเจอร์	หนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท
ฉ. งานไม้ประดิษฐ์	เจ็ดพันห้าร้อยบาท
ช. งานเครื่องยนต์เล็ก	เจ็ดพันบาท
ซ. งานสำนักงาน	หนึ่งพันหกร้อยบาท
ด. งานพิมพ์ดีด	หนึ่งพันบาท

ญ. งานพิมพ์	สี่พันสองร้อยบาท
ฎ. งานอิเล็กทรอนิกส์	หนึ่งหมื่นบาท
ฏ. งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	สี่พันห้าร้อยบาท
ฐ. งานเครื่องทำ ความเย็นและปรับอากาศ	หกพันห้าร้อยบาท
ฑ. งานตัดเย็บเสื้อผ้า	หกพันบาท
ณ. งานเย็บจักรอุตสาหกรรม	สองพันบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ประสงค์ บุรณพงศ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการทำงานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้